

V. De Geallieerde landingen in Frans Noord-Afrika

Giraud, die in '40 in krijgsgevangenschap geraakt was maar in april '42 met grote koelbloedigheid uit de Duitse vesting waar hij opgesloten zat, had weten te ontsnappen. Giraud had aanhangers in Algiers – met hen werkte Murphy nauw samen.

Op zondag 8 november begonnen de landingen. In Marokko stuitten de Amerikanen op verzet en bij Algiers en Oran klopten de Amerikaanse berekeningen al evenmin. Een opstand van de Giraudisten werd door de Franse autoriteiten snel neergeslagen en de generaal zelf die, na uit Zuid-Frankrijk gehaald te zijn, naar Algiers overgebracht was, bleek geen enkel gezag te hebben. Drie verwarrende dagen volgden – tot de Geallieerde opperbevelhebber, generaal Dwight D. Eisenhower, op 11 november een regeling trof met de man die tot april '42 minister-president van Vichy-Frankrijk geweest was, admiraal Darlan. Deze had zich louter bij toeval (hij bracht een bezoek aan een zoon die ziek was) op 8 november in Algiers bevonden. Eisenhower besefte dat de Franse autoriteiten die Giraud als een usurpator, c.q. een werktuig in Amerikaanse handen beschouwden, de aanwijzingen van Darlan zouden volgen. De admiraal werd nu als hoogste Franse autoriteit in Noord-Afrika erkend; als contraprestatie gelastte hij de